

Sygn. akt IV U 118/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2015r. w S.

odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 listopada 2014r., znak: (...)

w sprawie J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o należności z tytułu składek

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od J. G. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kwotę 1 200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 118/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 26 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.83 ust.1 oraz art.32 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że J. G. jest dłużnikiem z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, przy czym na dzień wydania decyzji zadłużenie za okres od lutego 2014r. do października 2014r. wraz z należnymi odsetkami wynosi 9 091,66 złotych, z czego na ubezpieczenie społeczne stanowi 5 886,36 złotych z odsetkami w kwocie 204 złotych, na ubezpieczenie zdrowotne stanowi kwotę 2 433,60 złotych z odsetkami w kwocie 78 złotych i na Fundusz Pracy stanowi kwotę 489,70 złotych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z art.46.ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek jest obowiązany – wg zasad wynikających z przepisów ustawy – potrącać z dochodów, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy, przy czym w myśl art.32 ustawy do składek na Fundusz Pracy oraz na ubezpieczenie zdrowotne stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne. Organ rentowy z urzędu wszczął postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i zawiadomił o tym płatnika wzywając go do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji określającej wysokość należności z tego tytułu. Płatnik składek nie dopełnił w/w obowiązku wynikającego z art.46

ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, dlatego na podstawie art.83 ust.1 powyższej ustawy organ rentowy określił wysokość należności z tytułu składek.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. G. zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że od dnia podjęcia pracy na S. podlega tamtejszemu ustawodawstwu, ewentualnie o uchylenie decyzji i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu, a także o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania J. G. wskazał m.in., że od 1 czerwca 2013r. rozpoczął wykonywanie pracy na podstawie umowy o pracę w firmie (...) sro z siedzibą na terenie S.. W związku z tym złożył wniosek o ustalenie właściwego ustawodawstwa zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi. Do wniosku dołączył umowę o pracę zawartą z w/w firmą. Umowa została zawarta na czas nieokreślony, a wymiar czasu pracy został ustalony na 10 godzin miesięcznie z wynagrodzeniem w wysokości 40 euro. Zgodnie z umową miejscem pracy jest Słowacja, a stanowisko jego pracy to promotor usług i produktów świadczonych przez pracodawcę albo klientów pracodawcy. Dalej wskazał, że w świetle przepisu art.13 ust.3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w jego przypadku jako osoby wykonującej pracę najemną na terenie Słowacji i pracę na własny rachunek na terenie RP, a zatem w różnych Państwach Członkowskich, zastosowanie winno mieć ustawodawstwo słowackie jako ustawodawstwo miejsca wykonywania pracy najemnej. W tych okolicznościach określenie zaległości wobec ZUS z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przy jednoczesnym zatrudnieniu na Słowacji i podleganiu pod ustawodawstwo słowackie jest bezzasadne (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł w pierwszej kolejności o odrzucenie odwołania na podstawie art.477⁹§3 kpc wskazując, że miesięczny termin do wniesienia odwołania, liczony od chwili doręczenia decyzji ubezpieczonemu (jego pełnoletniemu domownikowi) upłynął w poniedziałek 29 grudnia 2014r. Tymczasem odwołanie zostało wniesione w dniu 30 grudnia 2014r. (data stempla pocztowego), a zatem po terminie. W przypadku nieuwzględnienia wniosku o odrzucenie odwołania, organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że w odwołaniu J. G. posłużył się argumentacją, którą przywołuje się w odwołaniach od decyzji ustalających podleganie ubezpieczeniom społecznym. Tymczasem zaskarżona decyzja jest decyzją określającą wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, która została wydana w oparciu o prawomocną decyzję z 14 sierpnia 2014r. ustalającą, że J. G. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od 4 lutego 2014r. W tych okolicznościach argumentacja podniesiona w odwołaniu od decyzji z 26 listopada 2014r. powinna być przez J. G. podniesiona w odwołaniu od decyzji z 14 sierpnia 2014r. ustalającej podleganie ubezpieczeniom społecznym. Ponadto organ rentowy wniósł o zasądzenie od J. G. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

J. G. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od 29 czerwca 2011r. do 29 stycznia 2015r. Miejsce wykonywania działalności znajdowało się w S. przy ul. (...), a dodatkowo przy ul. (...) w S. (informacja z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej k.17 akt sprawy). W różnych okresach działalność J. G. prowadzona była pod różną nazwą i w różnym zakresie. Początkowo działalność prowadzona była pod nazwa (...). W ramach tej działalności J. G. był agentem firmy (...). Od 1 grudnia 2013r. ubezpieczony zawiesił wykonywanie powyższej działalności gospodarczej i w okresie zawieszenia tej działalności prowadził działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej pod nazwą (...) K. S. i J. G., która polegała na prowadzeniu agencji reklamowej (okoliczności znane Sądowi z urzędu ze sprawy IV U 175/14 Sądu Okręgowego w Siedlcach). Następnie od 4 lutego 2014r. J. G. wznowił prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej – pod nazwą (...) J. G. (w skrócie (...) J. G.), w ramach której zajmował się sprzedażą obiektów stalowych. Działalność tę J. G. prowadził do w/w daty ,tj. do 29 stycznia 2015r. (informacja k.17 akt sprawy).

W dniu 14 sierpnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wydał decyzję nr (...), w której działając na podstawie art.83 ust.1 pkt 1 i 2, art.68 ust.1 pkt 1 lit. a, art.6 ust.1 pkt 5, art.12 ust.1, art.13 pkt 4 i art.38 ustawy z

13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że J. G. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność pod nazwą (...) J. G. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 4 lutego 2014r. (decyzja z 14 sierpnia 2014r. nr (...) – w aktach organu rentowego). Powyższa decyzja została doręczona J. G. (jego pełnoletniemu domownikowi w dniu 19 sierpnia 2014r. (kopia potwierdzenia odbioru decyzji z 14 sierpnia 2014r. k.11 akt sprawy). Od decyzji tej J. G. nie wniósł odwołania, wobec czego z upływem miesiąca od jej doręczenia decyzja ta stała się prawomocna.

Następnie zaskarżoną decyzją z 26 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.83 ust.1 oraz art.32 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że J. G. jest dłużnikiem z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, przy czym na dzień wydania decyzji zadłużenie za okres od lutego 2014r. do października 2014r. wraz z należnymi odsetkami wynosi 9 091,66 złotych, z czego na ubezpieczenie społeczne stanowi kwotę 5 886,36 złotych z odsetkami w kwocie 204 złotych, na ubezpieczenie zdrowotne stanowi kwotę 2 433,60 złotych z odsetkami w kwocie 78 złotych i na Fundusz Pracy stanowi kwotę 489,70 złotych (zaskarżona decyzja z 26 listopada 2014r. - w aktach organu rentowego).

W dniu 1 czerwca 2013r. J. G. zawarł umowę o pracę z firmą (...) s.r.o. z siedzibą w miejscowości P. 96, 02201 C. na terenie Republiki S.. Praca, którą J. G. podjął w oparciu o powyższą umowę polegała na kolportowaniu na ulicy w miejscowości, w której znajduje się firma, materiałów reklamowych polskich przedsiębiorców. Zgodnie z umową J. G. wykonywał tę pracę w wymiarze 10 godzin miesięcznie za wynagrodzeniem w wysokości 40 Euro. W praktyce wyglądało to w ten sposób, że w umówionym wcześniej dniu ubezpieczony jeździł na terytorium S. i przez 10 godzin realizował obowiązki wynikające z umowy o pracę, po czym wracał do Polski (okoliczności znane Sądowi z urzędu ze sprawy IV U 175/14 Sądu Okręgowego w Siedlcach). Opisaną pracę na terenie Słowacji J. G. wykonywał do października 2014r.

Sprawa o sygnaturze IV U 175/14 toczyła się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach na skutek odwołania J. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z 6 grudnia 2013r., w której organ rentowy stwierdził, że J. G. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 1 czerwca 2013r. do 30 listopada 2013r. U podstaw tej decyzji leżało ustalenie, że praca, którą J. G. wykonywał na terenie S. miała charakter marginalny, stąd do J. G. nie znajduje zastosowania art.13 ust.3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Wyrokiem z 22 grudnia 2014r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie J. G. od w/w decyzji z 6 grudnia 2013r., natomiast na skutek apelacji J. G. od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach, Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 17 lipca 2015r. (w sprawie III AUa 238/15) uchylił w/w wyrok Sądu pierwszej instancji oraz zaskarżoną decyzję z 6 grudnia 2013r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wskazując na konieczność uprzedniego wyjaśnienia z instytucją słowacką okoliczności związanych ze zgłoszeniem J. G. do ubezpieczenia z tytułu wykonywania na terenie Słowacji pracy najemnej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. G. od decyzji z 26 listopada 2014r. podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd nie uwzględnił wniosku organu rentowego o odrzucenie odwołania z powodu przekroczenia terminu do jego wniesienia. W ocenie Sądu przekroczenie terminu do wniesienia odwołania o jeden dzień nie może być uznane za nadmierne, a ponadto, jak wynika z wyjaśnień J. G., przekroczenie terminu wynikało z faktu, że nie mieszka on w miejscu zameldowania, na które skierowano korespondencję. Stąd też później otrzymał przedmiotową korespondencję od pełnoletniego domownika, który ją odebrał (zwrotne potwierdzenie odbioru zaskarżonej decyzji w dniu 28 listopada 2014r. - w aktach organu rentowego i koperta z datą nadania odwołania – na k.3 akt sprawy).

Przechodząc do merytorycznej strony odwołania wskazać należy, że w ocenie Sądu nie zasługiwało ono na uwzględnienie. Podkreślić bowiem należy, że zaskarżona decyzja określająca wysokość zadłużenia skarżącego z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy wydana została w oparciu o ustalenia zawarte we wcześniejszej decyzji z 14 sierpnia 2014r., w której organ rentowy ustalił tytuł i okres podlegania przez J. G. ubezpieczeniu społecznemu. Dlatego w niniejszym postępowaniu – z odwołania od decyzji określającej wysokość zadłużenia z tytułu składek - nie mogły odnieść skutku zarzuty skarżącego co do błędnego ustalenia przez organ rentowy, że podlega on ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia w Polsce działalności gospodarczej z uwagi na to, że w tym samym okresie wykonywał pracę najemną na terenie Słowacji. Okoliczności te ubezpieczony powinien zgłosić w postępowaniu o ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu, które było prowadzone przez organ rentowy kilka miesięcy wcześniej, bądź też w odwołaniu od decyzji z 14 sierpnia 2014r. ustalającej podleganie ubezpieczeniu społecznemu. Z ustaleń Sądu wynika jednak, że J. G. nie zaskarżył w/w decyzji z 14 sierpnia 2014r. Odnosząc się jeszcze do postępowania, które toczyło się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach w sprawie IV U 175/14 wskazać należy, że dotyczyło ono wcześniejszej decyzji organu rentowego z 6 grudnia 2013r., która z kolei dotyczyła innego okresu podlegania ubezpieczeniu ,tj. od 1 czerwca 2013r. do 30 listopada 2013r. Na marginesie wskazać należy, że – jak wynika z pisma pełnomocnika organu rentowego z 13 listopada 2015r., słowacka instytucja ubezpieczeniowa, do której (po w/w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie) wystąpił organ rentowy w kwestii zgłoszenia J. G. do ubezpieczenia na Słowacji z tytułu wykonywania tam pracy najemnej, instytucja ta do chwili sporządzenia pisma nie udzieliła odpowiedzi na kierowaną korespondencję (pismo pełnomocnika organu rentowego z 13 listopada 2015r. k.10 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie J. G. nie zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴§1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z wynikiem sprawy – na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i w zw. z §6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1349 ze zm.).